

آدمی پس از فرایند روزه داری ماه رمضان دوباره متولد می‌شود

آدمی پس از فرایند روزه داری ماه رمضان دوباره متولد می‌شود. چنین آدمی، همه چیز را دارد از نو و از اول شروع می‌کند و تو گویی، آدم جدیدی بعد از رمضان اختراع می‌شود.

آدمی پس از فرایند روزه داری ماه رمضان دوباره متولد می‌شود. چنین آدمی، همه چیز را دارد از نو و از اول شروع می‌کند و تو گویی، آدم جدیدی بعد از رمضان اختراع می‌شود.

به گزارش خبرنگار مهر، عبدالله صلواتی معاون فرهنگی دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی در یادداشتی به مناسبت عید سعید فطر به عید سعید فطر در نگاهی وجودی پرداخته است:

در فلسفه رایج اجزای زمان مثل هم هستند و ترجیح و شرافت ذاتی نسبت به هم ندارند؛ تفاوت شأن این است که به پیشی و پستی، متصف می‌شوند یا تفاوت دیگرشان به اعتبار متعلق شأن است، یعنی تفاوت به اعتبار مظلوف و رویدادهای در زمان است. اگر گفته می‌شود زمان "الف" از زمان "ب" برتر است به دلیل اتفاقات مبارکی است که در زمان "الف" رخ می‌دهد نه به خاطر خود زمان. بنابراین تا اینجا اگر برتری هم هست ذاتی نیست.

اما تو گویی هر زمانی اقتضایی دارد و به خاطر این اقتضا، اتفاقات مبارکی در آن می‌افتد زمان سحر، اقتضای آن را دارد که فرشتگان تردد داشته باشند در فاصله میان زمین و آسمان؛ و زمان عید فطر اقتضای آن را دارد که فرشتگان در هر کوچه و گذر و محله ای حضور و ظهور این جهانی داشته باشند و مردم را به نماز و مغفرت الهی دعوت کنند.

گفته شد: ریشه فطر از قطر به معنای شکافتن، ابتدا و اختراع است. پرسش‌هایی که اینجا مطرح می‌شود این است: آیا می‌توان از ارتباط ریشه این لغت با عید فطر سخن گفت؟ در عید فطر چه چیزی شکافته می‌شود؟ عید فطر با «ابتدا» و «اختراع» چه نسبتی دارد؟

به نظر می‌رسد این سه گانه، یعنی شکافتن، ابتدا و اختراع در آدمی ظهور می‌یابد؛ البته ما تنوعی از این سه گانه را داریم چون انسان‌ها به حسب نوع متفاوت هستند.

«شکافتن و انفصال» در انسانی با کنار گذاشتن خلق حیوانی محقق می‌شود و به معنای خداحافظی با نیمه ای از آدمی است که با غرور و دیگر ردائل اخلاقی همنشین شده است و در دیگری با جدا شدن از حجاب نورانی همراه است و در انسانی هم به معنای قطع تعلق از دیدن خویش و بریدن از توجه به معرفت و کمال خویش و فانی شدن در حق و سپس فراموش کردن همین فناست. روزه داری رمضان به طور قدرتمندی، مقدمات این شکافتن و انفصال را فراهم می‌کند.

همچنین، همان طوری که مطرح شد هر یک از اجزای زمان و دوره‌های زمانی اقتضای خاصی دارند. برخی، آن چنان قدرتمند هستند که آنها را به طور خاص به خدا نسبت می‌دهیم و به آنها می‌گوئیم «ایام الله». ماه رمضان هم از آن دست دوره‌های زمانی قدرتمند است. به عنوان نمونه گفته شد: قرائت یک آیه از قرآن در ماه رمضان، معادل ختم یک دوره قرآن است. با لحاظ این تصویر از زمان و رمضان، روزه دار با به جای آوردن بندگی اش در دوره زمانی قدرتمند، یعنی ماه رمضان، با شتاب و قدرتی وصف ناپذیر از غیر خود، یعنی از آلودگی‌های نفسانی و حجاب‌های نورانی و hellip؛ منفصل می‌شود و اکنون، یعنی پس از پایان ماه رمضان و در عید سعید فطر، آدم دیگری شده است با موقعیت وجودی متفاوت.

بنابراین، آدمی پس از فرایند روزه داری ماه رمضان دوباره متولد می‌شود. چنین آدمی، همه چیز را دارد از نو و از اول شروع می‌کند (=ابتدا) و تو گویی، آدم جدیدی بعد از رمضان اختراع می‌شود و با این اختراع، همه چیز اختراع می‌شود، یعنی آدم اهل اسرار رمضان، در عید سعید فطر همه چیز را نو می‌یابد و نگاهی متفاوت و نویی بدن‌ها دارد چون خودش و مجاری ادراکی اش دگرپرسی یافته و در موقعیت وجودی جدیدی قرار گرفته است. (= اختراع)

و در عید سعید فطر که روز پاداش است قرار است آدمی پاداش این «شکافتن و انفصال» را دریافت کند. «ابتدا» و «اختراع» هم از جمله پاداش‌های نقد و بزرگ است که در کنار دیگر پاداش‌ها در عید فطر به متولدان معنوی داده شود و

روزه دار، این «شکافتن و انفصال» و در پی آن، «ابتدا» و «اختراع» خویش را جشن می گیرد. بنابراین، با این نگاه وجودی به آدمی می توان گفت: عید سعید فطر جایگاه ظهور سه گانه «شکافتن و انفصال»، «ابتدا» و «اختراع» در انسان است.